

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

(- györgyi.)

Cím:

Nincs forgalom a könyvpiacxon

Forrás:

Az Ujság

Byp.
(Hely)

1920 X 17
(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

655.42

Hely

Idő

"1920"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Nincs forgalom a könyvpiacxon.

A könyvkereskedők panaszkodnak, a kölcsönkönyvtárak virulnak.

— *Az Ujság* tudósítójától. —

A tél futárja, az őszi, már megérkezett. Régi, boldog időkben, a mikor elbucoztak tőlünk a nyári hónapok, emlék lett az augusztusi csillaghullásból és a letakart butorok, be-naftalinozott szőnyegek ismét vissza kerültek a régi helyeikre, hogy intimmé, meleggé tegyék a nyári hónapokra elhagyott otthont, — akkor elővettük a könyvkereskedők frissen megjelent katalógusát, hogy a hazai és külföldi irodalom legújabb termékei között válogassunk. Az őszi és téli hónapokra a könyvbevásárlás életszükséglet volt és havi kiadásainkhoz csak úgy hozzászámítottuk két-három könyv beszerzését, mint egy új kalapét vagy a háztartási költségeket.

Ma, a mikor luxus az új ruha, luxus a lakás, a rendes étkezés, — fényezés számba megy természetesen a könyvbevásárlás is.

Beszéltünk egy muzeum-köruti könyvkereskedővel, a ki ezt mondotta:

— Tankönyveket nem árulok, így hát forgalmam egyáltalán nincs. Naponkint öt-hat vevő fordul meg nálam, az is többnyire olyan szépirodalmi könyvet keres, a melyből a régi kiadás már elfogyott, új pedig nincs. A telefonom azonban szakadatlanul működik. Eladásra kínálják a könyveket. Szorgalmas gyűjtők, a kik egy évtizeden át megvásároltak minden megjelent könyvet, ma eladnak. Annyi az utóbbi időben az eladó, hogy kénytelen voltam kiírni a kirakatra, hogy használt könyvet nem veszek meg. A teljesen új könyvekért sem adunk valami sokat. Kétharmadát a könyv árának.

Egy Vilmos császár-uti antikvárius többi között így

nyilatkozott:

— Nincs pénz könyvekre. A régi, normális életviszonyok között a leghűségesebb és legkitartóbb könyvvásárló közönség a középosztály volt. Ez pedig most a szó legteljesebb értelmében nyomorog. Ruhára és élelmiszerre sem telik neki annyi, a mennyire szüksége volna, természetesen elsősorban is arról mond le, a mit legkönnyebben tud nélkülözni. Ma, a mikor a butorukat és a lakásukat élük föl már az emberek, a magán-könyvtárak is erre a sorsra jutnak. Tanárok, orvosok, ügyvédek adják el könyveiket. Sokszor nagyon értékes könyvekhez is jutok ezáltal. A százkötetes Jókai, a Pallas Lexikon stb. a kiadóknál már régen nem kapható, mi antikváriusok gyakran hozzájutunk ezekhez, mert ilyen gyűjteményes kiadások csak eladásra kerültek magánkönyvtárakban találhatóak meg.

Felkerestünk még egy Károly-köruti könyvkereskedést, a mely könyvkiadásokkal is foglalkozik.

— A könyv drágasága az oka annak, hogy nem vásárolnak az emberek. Ma, a mikor egy tíz éves regény ára 45—50 koronába kerül, igazán nem lehet csodálni, hogy kevés ember akad, a ki ezt megfizeti. A ki teheiné, az nem könyvet olvas, hanem — pénzt. Vannak milliómós vevőim is, a kiknek azonban nem a tartalom a fontos, hanem a külső alak. Drága bőrkötésű és diszkiadású albumokat vásárolnak, meg lehetős magas árakon. Könyvkiadásokról pedig igazán bajos beszélni. A papírség és drágaság, a folyton emelkedő nyomdakölt-

ség megbénít mindent. Régi írónk nem irnak, hogy miért, ez nem reám tartozik, — új tehetségekkel pedig nem kísérletezhetünk. Drága mulatság volna most ez.

Arra a kérdésünkre pedig, hogy hát most egyáltalában nem olvasnak az emberek? — ezt a feleletet kapjuk:

— Olvasnak. A nyilvános könyvtárak és a kölcsönkönyvtárak tele vannak. Havi husz koronáért annyi könyvet olvasnak el, a mennyinek a megvásárlására sok embernek rámenne egész havi fizetése.

(— györgyi.)

Budapesti távros házinyomdája 1919.